

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnl Carol Schuder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom

Metropolitul apostat.

În numărul nostru 273 din anul trecut, vorbiam despre criza ministerială, ancheta ținută de M. Sa înainte de a încredința lui Bánffy formarea cabinetului, și atunci ziceam:

„Numai metropolitul gr.-or. dela Sibiu — despre care organul timișorean spunea mai ieri, că are toată încrederea în el crede că nu mai e de făcut nimic. „Budapesti Tudósító” scrie din sorginte semioficioasă următoarele:

„Metropolitul gr.-or., după-cum știm, e de părere, că legea despre dreptul matrimonial se va pute pune în practică — mai ales în ceea-ce privește contractarea căsătoriilor — fără nici o greutate, și că de pildă chiar căsătoria preoților gr.-or. se poate face, fără jignirea dreptului canonic ortodox, înaintea autorităților civile.

„Din criza ministerială actuală ne-am ales deci și noi cu ceva: 'i-s-a dat metropolitului sibian privilegiu să se arete slugă al guvernului chiar și în cea mai vitală chestie a bisericii noastre”.

În urma acestor șire am cetit o foarte slabă întimpinare într'unul din organele ce-i stau la dispoziție metropolitului Miron.

Nu ne-am simțit însă obligați să credem în acest organ, pentru-că ne dam bine seamă că un ziar semioficios nu-și poate permite o minciună de atâta gravitate.

Am căutat totuși să ne convin-gem și din alte isvoare despre exactitatea celor publicate de „Budapesti Tudósító”.

Spre cea mai mare durere a noastră, știrile din numitul ziar ni-s'au confirmat toate, adăugând ceva ce nu știam încă.

Eată ce ni-se scrise în urma cercetărilor făcute de noi:

„Audiența P. S. Metropolit a trebuit să producă cea mai rea impresie.

„Întrebat dacă legile religioare nu vor întimpina greutăți în aplicarea lor, a răspuns, cum se zice și în „Budapesti Tudósító”, că nu vor întimpina.

— „Dar' preoții?” — întreba Maiestatea Sa.

— „Vor perde din stolă”.

— „Nu de stolă întreb”, — a replicat Maiestatea Sa..

„Și atunci a zis P. S. Metropolit că vor merge și ei la cununia civilă.

„Incidentul pare că l-a făcut perplex pe P. S. Metropolit și pentru a se libera de prea neplăcutul sentiment, de a fi dat ca metropolit un astfel de răspuns, a cerut M. Sale permisiunea să-i prezente un memorandum. M. Sa 'i-a și dat permisiunea cerută.

„Nu am putut afla dacă memorandumul l-a și dat ori nu l-a dat P. S. Metropolit”.

Așadar' astfel s'a petrecut o scenă, în care la picioarele Tronului un arhieru a părăsit terenul bisericesc și a făcut statului francmason cele mai slugarnice concesiuni.

Cine a vorbit din gura arhierului, biblia, canoanele sau — Wekerle?

Cum? Nouă ni-se cere cinstirea lui, când el necinstește biserica?

Cum? Cu știrea „Dreptății”, că el ar fi expus M. Sale un tablou fidel al situației noastre politice, se caută a-l coperi?

Nu vorbe multe, o singură vorbă spune cine a fost și este Miron: Apostata!

Umberto și osândiții politici. Telegraful ni-a anunțat că regele Italiei Umberto a scălit la 14 Martie, ziua nașterii sale a 51-a, un decret, prin care se acordă amnestie unui însemnat număr de osândiți politici. Tuturor celor osândiți de tribunalele militare, pentru a fi luat parte anul trecut la răscălele de răsvărire din Sicilia, și a căror pedeapsă nu trece peste trei ani, li-se iartă restul pedepsei, ear' celorlalți osândiți la mai mult timp de către aceleași tribunale, li-se scade osânda cu o a treia parte. Mai departe sunt agriații toți aceia cari au fost osândiți pentru delict de presă, delict contra prescripțiilor electorale, sau pentru duel. Deasemenea contra legilor despre statul civil, delictul cuprinse în amnestia regală sunt apoi toate delictetele și amendele în bani pentru ocăirea și împotrivirea contra funcționarilor de stat.

În sfârșit decretul se extinde și asupra delictelor contra siguranței statului, precum și atârării la atari fapte, presupunând că legea nu le pedepsește mai mult decât cu 3 ani temniță și nu stau în legătură cu delict de persoana sau de proprietate.

În această din urmă categorie cade și cazul căpitanului francez Romani, care în vara trecută a fost prins la granița italiană ca spion militar, găsindu-se la el copii de documente importante de ale ministerului de război și desemnuri despre întărirea italiene.

Romani se găsea până acum tot încă în arest preventiv și în urma decretului procesul e suprimat.

Episcopii catolici sunt conchemați din partea primatului Vaszary, la o consfătuire pe ziua de 19 Martie n. Obiectul consfătuirii sunt cele două proiecte religioare nesancționate încă. În 20 Martie n. se va începe pertractarea lor în casa magnaților, deci consfătuirea episcopilor se va face în ajunul acestei pertractări.

Schimări în ministerul de interne. Semioficiosul „Keleti Értésítő” aduce știrea, că dl Jekelfalussy Lajos, șef de secție în ministerul de interne, se va retrage în curând și în locul lui va fi numit Jeszenszky Sándor, fostul procuror de pe timpul procesului cu „Replica”, și actual conducător al afacerilor românești în ministerul de interne. Aspiranții la postul ocupat de Jekelfalussy, afară de Jeszenszky mai sunt încă doi: Dr. Sélley Sándor, căpitanul poliției din Budapesta și Thoroczky Victor, secretarul casei magnaților. La casă dacă va fi numit Jeszenszky, locul acestuia îl va ocupa Thoroczky.

Incidentul dela Turnu-Severin—Orșova. Relativ la incidentul reținerii la graniță a d-șoarei Rațiu, care voiau să meargă la Severin, la balul Ligei, primim o mulțime de apeluri și articoli, din care reiese entuziasmul cu care erau așteptate.

Dl Roberto Fava a adresat „Românului” o scrisoare, în care se pronunță asupra incidentului, pe care-l numește „ridicol și pueril”.

„Indépendance Roumaine” scrie un articol, prin care stigmatizează procedeul autorității maghiare, și pe care-l țapece cu vorba: „Tot despotismul are lângă sine și ridicolul”.

Casul acesta a ilustrat încă odată și bine intoleranța, cu care suntem tratați, și-a readus fraților aminte că — glasul lor trebuie să continue a se ridica cu aceeași forță, ca și până acum, în contra ei.

„Dreptatea”, Dr. Rațiu, „Tribuna”. „Dreptatea” nu lasă moartă o chestie, în care ea se va frige. Ea scrie earăși, răspunzând la un entrefilet al nostru din Nr. 49 și zice:

„Este adevărat că dl Dr. Ioan Rațiu a reprezentat o direcție în politica noastră, pe care „amicii Dreptății” au combătut-o și vor combate-o și de aici înainte la timpul și locul cuvenit și potrivit. Recunoaștem, că dl Dr. Ioan Rațiu a fost și este consecuent în politica sa, ceea-ce numai spre onoare îi poate servi, și nouă nici prin minte nu ni-a trecut să presupunem despre dl Dr. Rațiu, că ar

fi inconsecuent, sau ar veni „în contradicție cu direcția pentru care suferă”.

Care va se zică „Dreptatea” a combătut și va combate și mai departe politica, pe care și Dr. Rațiu o face. Ea este și mai departe dușmană și dlui Dr. Rațiu, căruia a avut obrazul să-i zică „chinez în politică” (lucru, despre care nu pomeneste în răspuns, tace!) Rămânem deci tot numai noi amici politici ai Drului Rațiu. Mai poate fi deci îndoială că noi suntem cei chemați să zicem și noi ceva, împreună cu Drul Rațiu și alții la chibzuirea afacerilor noastre? Dl Dr. Rațiu e bărbat colegial, el nu ni-a cerut raportul de „stăpân” și „slugă”, cum tot „Dreptatea” a zis odată, crezând se vede că și la noi există raporturile ce există în — biurocracia direcțiunii „Dreptății”.

„Dreptatea” mai spune și alte istorii, care au intenția de a redeștepta uricioase discuții. Nu noi îi vom da însă motiv să fie pentru acest fel de discuții — cetită!

Ea publică însă niște știri asupra unor fapte ca probe, că „Tribunei” îi lipsește (!!!) stima (!!!) față de dl Dr. Rațiu. O știre este falsă, alta este incompletă și denaturată. Aducându-ne aminte, că un aderent de frunte al anti-memorandiștilor și-a exprimat satisfacțiunea, că memorandiștii zac în temniță, credem că „Dreptatea”, având aceleași sentimente, voeste să le facă traul și mai greu, și mai restrâns prezentând cu stăruință pe martirii nostri ca făcând politica și din temniță.

Românii și Burg-ul din Viena.

În numărul 42 și 43 am publicat sub acest titlu doi articoli care n'au fost scrși în redacție.

Al treilea articol pe care îl publicăm astăzi s'a întârziat din cauză că, perzându-se în mod suspect pe post, a trebuit să fie scris încă odată.

III.

Prea repede ne-am ridicat noi Românii. Poporațiune neabăgată de nimeni în seamă, am adunat bogății, ne-am sporit, ne-am organizat, am asimilat cultura apuseană, am dat dovezi despre o destoinicie politică neobicinuită la popoarele din Orient și în timp de câteva decenii am ajuns popor știut de toată lumea, pe care nimeni nu-l mai poate nesocoti fără de a se căi.

E uimitoare lucrarea săvârșită în timpul celor din urmă câteva decenii de Românii din Ardeal, care poartă foarte mari sarcini publice, pentru care nu li-se dă aproape nimic în schimb, și cu toate acestea au mai jertfit milioane pentru organizarea lor școlară și bisericească fără-ca bogăția lor națională să fi încetat a crește.

Mai uimitoare încă e lucrarea săvârșită în același timp de Românii dela

poalele despre Răsărit ale Carpaților, care din două țeri ajunse sub stăpânirile străine la cea mai tristă păgănire, au organizat un stat modern, asupra căruia toți vecinii privesc cu ochi pismătareți.

Nu mai rămânea decât să ne dam pe față și destoiniciile răboinice.

Că le avem, aceasta putea să o știe ori-și-cine, care cunoaște pe „fiorii” noștri din oastea împărătească. Lumea cea mare nu-i știa însă pe fiorii acștia ca Români, ci ca „trupe ungare”, la erau chiar și între cei-ce se socotesc Români mulți oameni, care nu consid'rau virtuțile ostășești ale Românilor din Ardeal drept atribut al rasei, ci drept — rezultat al dresurii făcute de Nemți.

Trebuiau Românii să meargă la Plevna, la Rahova, la Smârdan, pentru-ca nu numai lumea cea mare, ci până chiar și mulți dintre cei socotiți Români să se încredințeze, că bărbat e Românul în câmpul de luptă, el însuși prin sine bărbat.

Cu totul altfel ne consideră lumea și cu totul altfel ne simțim și noi înșine după această punere în evidență a destoiniciilor noastre militare.

Ear' aceasta tocmai într'un timp, când privirile marilor popoare dela Apus erau îndreptate cu neliște spre Răsărit.

Turcii, ori-și-cât de urgisiți ar fi ei, au menținut, așa cum au știut, ordinea în țările din Orient, și pentru popoarele civilizate ale Apusului e mai mult ori mai puțin indiferent cine stăpânește aici, numai dacă ordinea se menține, pentru-ca ele se-și poată face treburile. Îndată-ce dar' faptele petrecute au produs în popoarele apusene simțământul, că Turcii nu mai sunt în stare să mențină ordinea, oamenii de stat ai Apusului erau nevoiți să caute o formă pentru asigurarea pacificei dezvoltări în țările din Orient. Forma aceasta s'ar fi găsit ușor, dacă popoarele stăpânite mai înainte de Turci s'ar fi arătat destoinice de a-și chiver-nisi ele însele interesele fără de sguduiri sociale. Aceste popoare însă, deși se bucură de multe simpatii, n'au fost în stare să le inspire oamenilor de stat din Apus destulă încredere.

Nu rămânea deci decât ca vre-o altă putere să iee sarcina, pe care Sultantul nu mai e în stare să o poarte. Ear' alegerea nu se putea face decât între Rusia și Austria, și dacă popoarele dela Răsărit nu vor ști să se stăpânească ele însele pe sine, vor căde cu necesitate organică sub stăpânirea uneia din aceste puteri.

Popoarele apusene preferă pe Austria, fiindcă e mai europeană și totodată mai inofensivă. E însă întrebarea, dacă

FOIȚA „TRIBUNEI”

File dintr'un memoriu politic.

(Urmare și fine)

Al treilea volum*) al lui Theodor Bernhardt cuprinde timpul dela 1860—1861. În Austria epoca constituțională tocmai își reia mersul și lucrurile se desvolță repede spre stările de azi. Cu mult interes ele sunt observate și de Bernhardt care înseamnă cu acuratețe ce vede, ce aude, ce judecă. Ca mai aproape de prezent, volumul acesta cuprinde idei și fapte care sunt simburii, din care au crescut stările de azi. Le vom pricepe deci și mai ușor și ele ne vor interesa și mai mult. Pentru aceea și spicuirea ce o fac din acest volum va fi mai bogată.

1860, 30 August sqq. Visita la ducele Ernst de Coburg-Gotha. De față și consilierul intim Francke. Bernhardt scrie:

„Franke s'a orientat bine în Viena și descrie stările de acolo ca neobicinuit de desparate.

„Ungurii voesc natural să recâștige independența lor națională, vechia lor dietă (ce nu va fi decât începutul altor dorințe mari) — de aceea contele Széchenyi cere în programul seu constituții provinciale pentru

toate „țările de coroană” și staturi deosebite pentru fiecare din ele — așadar' o dismembrare a statului unitar în singurate țeri, care ar mai fi legate prin slaba legătură a uniunii personale; puterea militară și reprezentarea diplomatică să-i rămână puterii centrale. NB. Mie-mi pare, că contelui Széchenyi îi este foarte indiferent ce se va întâmpla cu celelalte țeri de coroană; el pretinde pentru toate țările de coroană aceeași constituție numai pentru-ca cu atât mai ușor se obțină, relativ la Ungaria, consensul.

„Toată aristocrația maghiară e de acord cu el și cere o constituție de staturi pentru singurate țeri de coroană. NB, fără îndoială, pentru-că speră că prin ele interesele ei speciale sunt mai bine asigurate și din contră se teme, că într'un parlament care ar reprezenta tot imperiul, spiritul modern ar putea să devie puternic.

„Clasa mijlocie și cultă, liberală, se teme de realizarea acestor planuri; ea cere unitatea imperiului și domnia elementului german; și pentru a asigura aceste două cereri i-se pare necesar un parlament al imperiului.

„În mijlocul acestor partide, dintre care una are în Reichsrath un organ, ear' cealaltă se poate exprima numai prin depresiunea generală, în murmurul tuturor celor din clasa mijlocie — guvernul este deplin deconcentrat (rathlos), nu are nici un plan, nici un program, și se lasă a fi

purtat de evenimente, deconcentrat și fără scop.

„Armata este turbată asupra camarilei, din cauza conducerii rele din anul trecut”.

Lipsa de program o condamnă și ducele Ernst, care zise că din cauza aceasta Austria merge spre perire. Ducele adăuse:

„Garibaldi și-a luat dela Napoleon III permisiunea să atace mai întâiu Neapolul, apoi Veneția; Roma și pe Papa să-l lase însă în pace.

„După-ce Garibaldi a pus mâna pe Veneția, schinteia focului se va arunca de acolo în Ungaria. Ducele mă asigură și el, că Ungaria este complet organizată pentru o revoluție”.

Și mai încolo se zice:

„Ducele revine la Ungaria; revolta lor, ce-i iminentă, va produce perplexități foarte ciudate; intenția lor este să ceară scut și ajutorul Prusiei, să ofere o uniune personală a coroanei ungare și prusiene sau așa ceva.

„Numai dacă Prusia îi refuză, ei se vor arunca în brațele Francei”.

Mai la vale Bernhardt vorbește și de Poloni, despre ale căror tendențe, ce se aseamănă cu cele maghiare, el zice, vorbind anume despre felurite hărți și corespondențe ale ducelui Ernst de Coburg-Gotha:

„Scrisori dela contele St. Quintin, guvernator în Transilvania; zăgrăvirea stărilor de acolo; nu-i binevoitor Maghiarilor!

„Foarte important: un articol, caracteristica contelui Goluchowski. Orges, (redactor la „Augsburger Allgemeine Zeitung”, care ziar sta în slujba Austriei, fără ca Orges să se opriască a corespunda cu ducele), Orges dă a înțelege, că el este și de St. Quintin, — așadar' este probabil de altul, — poate de un aderent al contelui Rechberg, de sigur de cineva, care dorește unitatea imperiului.

„Cu atât mai important, că Goluchowski este acum faiseur-ul în Viena și vaza lui Rechberg scade. Raportul dă destul de clar să se înțeleagă, că Goluchowski este un trădător și nu lucră la susținerea statului austriac, ci la reînvierea celui polon! Rolul lui de mai înainte și cel prezent indică aceasta. În Galiția el persecută și apasă elementul german și pe Ovreii, care cei mai mulți s'e mărturisesc Nemți. El apasă și școalele germane. Galiția era împărțită în trei gubernii, el a pus toată țeara sub o administrație centralizatoare în Lemberg și a creat prin aceasta pentru polonismul dismembrat oare-care unitate și putere. Acum el votează pentru constituții speciale și staturi, pentru dieta maghiară, — el mai întâiu — pentru-ca și Galiția să obțină dieta proprie și curat polonă și în ea începutul „seim”-ului polon. Acestea sunt foarte vrednice de atențiune”.

În Septembrie Bernhardt se află în Lipsca, unde conține cu consulul general englez din Lipsca, cu Mr. C r o w e. Bernhardt scrie:

„Starea Germaniei și Austriei. Crowe îmi cetește ultima sa depeșă către lordul John Rossel. E bine orientat. Descrie situația Austriei ca desperată. Aristocrația voeste — fiind de acord cu Ungurii — să desfacă imperiul în state singurate sub un cap comun. Contele Rechberg reprezintă unitatea imperiului și nu-i imposibil, că el caută să se spriginească pe partidul liberal, pentru a avea un sprigin care altfel i-ar lipsi. În reforme reale lordul John totuși nu ar trebui să crează, pentru-că în Austria lipsesc oamenii, care ar fi capabili să le execute”.

Crowe știe că Orges corespundează cu regele Leopold și cu ducele de Coburg. Eu povestesc de Goluchowski și de posibila lui tradare — pentru-că este bine, ca Englezii să afle din toate părțile, că nu se pot sprigin decât pe noi, nu pe Austria. Crowe este foarte frapat; ducele (Ernst) ar fi înjurat de curând pe Go'uchowski, dar' despre asta nu i-a vorbit. Discutăm chestia asta; eu îi spun, că fiind regele Leopold informat, va fi și regina Victoria”.

1860, în Octombrie. Bernhardt scrie: „Știri mari din Austria: mulțime de constituții și un Reichsrath! Goluchowski și Ungurii și-au ajuns proximal lor scop. Aceasta va ajuta acum la mântuirea statului?”

1861, Ianuarie. O convorbire cu Br. Ungern-Sternberg, ambasadorul rusesc la Bundestag-ul din Frankfurt. Bernhardt laudă

*) Apărut sub titlu Die ersten Regierungsjahre König Wilhelm's I. 1895.

Austria, slăbită de lupte interne, e ori nu în stare să iese în luptă cu Rusia asupra ei sarcina lăpădată de Sultana.

Era deci un interes general european ca să fie curmate în Austria luptele interne, și deoare-ce mai ales Maghiarii erau cei care slăbeau Austria, Curtea din Viena a trebuit să intre în voile Maghiarilor, ca să scape de greutățile, pe care ei le făceau.

Se credea atunci, că Maghiarii, mulți odată, vor curma pentru totdeauna lupta contra Casei de Austria și vor fi cel mai de capetenie și mai sigur razim al monarhiei în lupta cu Rusia și cel mai destoinic purtător al înfruntării ei asupra popoarelor din Orient. De aceea Maghiarii erau pentru Apuseni poporul de dilecțiune al Orientului, și în adevăr, dacă așa era, noi toți ceilalți trebuia să fim, precum atâta timp am și fost, sacriști în interes general al Apusului.

Aceasta e rațiunea pozițiunii ce li s'a creat Maghiarilor în monarhia habsburgică; aceasta e punctul de vedere, din care a prezentat dl Benjamin Kállay în primul său discurs academic misiunea poporului maghiar; aceasta e baza, pe care se pun Maghiarii, când își prezintă aternicia drept o necesitate europeană.

Lupta contra acestei atotputernicii era lucru foarte greu într'un timp, când poporul de la Apus se spăria de ori-ce mișcare mai energică în Orient și mulți considerau atacurile îndreptate contra celor care abuzau de pozițiunea creată poporului maghiar drept niște atentate contra Europei culte.

Știind-o aceasta și văzând, cum noi Românii ne ridicăm, urmașii uneltitorilor din timpul lui Petru-Rareș și din al lui Mihai-Viteazul, au făcut ca străbunii lor și ne-au prezentat pretutindenea drept un neam de turburători ai ordinii, element primejdie, unelte ale Rusiei.

Cum am făcut noi, ca să zădărniciim aceste uneltiri?

Unii dintre noi, preocupați de organizarea noastră internă, au stat nepăsători în fața acestor uneltiri. Alții, voind să sporească pe cei puternici, au cochetat cu Rusia, au căutat legături cu agenții ruși ori s-au dat silința să producă apariții de „irredente române”, ba fost-au și oameni, care au insultat pe regele Carol I și pe sfetnicii lui pentru-că și dedeau silința să câștige încrederea Curții din Viena nu numai pentru sine, ci totodată și pentru noi.

N'avem dar' dreptul de a ne plânge, dacă după un război purtat cu multă glorie România a rămas izolată și a pierdut o parte din vechiul ei pământ. Tot mai fiindcă eșiseră la iveală marile noastre destoinicii, le păream multora prea primejdioși, și chiar nici binevoitorii sinceri ai României nu puteau să se intervină în favorul unei țări socotite drept cuibar de disordine.

Și înainte de război, și după război lucrurile s'ar fi urmat cu totul altfel, dacă pe lângă marile noastre destoi-

nicii ne-am fi bucurat și de încrederea popoarelor și mai ales a cabinetelor apusene.

Fiindcă lucrarea pentru-ca să ne câștigăm încrederea aceasta, abia începută, a și fost părăsită, am ajuns în situațiunea, în care ne aflăm pe timpul lui Mihai-Viteazul după bătălia dela Teleagen.

Ce-a făcut Mihai-Viteazul atunci? Știindu-se pe sine cu deservire sincer față cu împăratul și dându-și seamă despre interesele, pe care Curtea din Viena le avea ca să-l susțină, el era încredințat, că-i destul să vorbească rost la rost cu împăratul, pentru-ca să fie spulberate toate uneltirile dușmanilor sei, care erau și ai împăratului.

S'a urcat deci în șea, a trecut printre dușmani, și s'a dus la Viena și de-a-colo la Praga.

Și lucrurile au urmat întocmai precum le prevăzuse el.

Nobilimea ungară, prinzând de veste, a trimis în mare grabă la Curte o deputațiune, prin care a stăruit, ca Împăratul să nu-l primească pe Mihai, ori, cel puțin să-l primească numai după-ce va fi ascultat încredințările de lealitate ale răzvrătiților.

Mihai-Vodă s'a întors cu toate acestea dela Viena cu bani, ca să adune o nouă oaste, și cu ordin împărătesc către Basta, ca să se unească cu dînsul.

Ca Mihai-Vodă au făcut și oamenii de stat ai României: în curând după congresul dela Berlin ei și-au dat silința să zădărnicească uneltirile puse la cale contra poporului român și să câștige încrederea cabinetelor europene și mai ales a celui din Viena.

Ce aveau să facă Românii din țările coroanei ungare, care erau în primul rînd calumniati?

Nu poate să fie în toată firea omul, care i-ar fi sfătuit să se abată dela politica lor tradițională tocmai acum, când în politica aceasta ear' se întăluiau cu frații lor din Valea-Dunării. Au executat deci cu atât mai virtuos hotărîrea încă demult luată și au trimis pe oamenii lor de încredere la Viena, ca să prezente Împăratului Memorandul.

Dar' acești oameni de încredere nu au fost lăsați să se apropie de tronul împărătesc, ba unii dintre dînșii zac în temniță, ear' alții umblă pribegi.

Aceasta dovedește numai, că sînt mai puternici exploatații de astăzi decît cei din timpul lui Mihai-Viteazul, și că mare de tot e frica ce i-a cuprins.

În toate timpurile și pretutindeni susțitorii cauzelor pierdute, cuprînși de furia desnădejduirii, au crezut că pot, în lăturând un om ori cîteva oameni, să scape de soarta ce-i așteaptă.

După Pharsala republicanii au alergat în Spania și în Africa, pentru-ca să adune noue oștiri; după Tapsos cei mai onestii dintre dînșii s'au sinucis: ear' după Munda nu le rămănea decît să-și caute scăparea omorînd mișelește pe Iuliu Cesar.

Știm prea bine, că zadarnică li-a fost mișelia.

Tot zadarnică a fost și mișelia lui Basta și a soților lui, căci Mihai-Viteazul era numai cea mai strălucită ivire în viața unui popor pornit spre renaștere și prin înălțarea lui nu se putea înăbuși și aventul spre o nouă viață al poporului român.

A murit Mihai-Viteazul, dar' a rămas frica în inimile asupritorilor și Turcii n'au mai cutezat să-și facă cuibar pe pământul românesc, ear' principii din Ardeal au început a-și da silința să-l moamească și să-l adoarmă pe Români. A murit Mihai, dar' ochii oamenilor de stat ai Austriei au rămas îndreptați spre Români și ochii Românilor au rămas îndreptați spre Burg-ul din Viena.

A murit Mihai, dar' fiul lui a fost și nepotul lui a plecat în Ardeal, că să-l ridice pe Români pentru Împărat, ear' Radu Șerban, Mateiu Basarab, Șerban Cantacuzino și Constantin Brancoveanu au stăruit fiecare în felul lui, ca Românii să nu se pună în conflict cu Casa de Austria. A fost omorît Mihai, dar' prințul Eugen de Savoia a realizat în cele din urmă o parte din planul croit de dînsul și Românii, îmbăbătați odată, s'au ridicat, s'au sporit, au pornit spre desvoltare și s'au întărit, încît nu numai Nemeșii, ci totodată și Turcii au pierdut, în sfîrșit, nădejdea de a-i mai pute stăpîni. Martiriul lui Sava Brancovici și moartea lui Constantin Brancoveanu sînt acte de desperațiune ale asupritorilor, și întreaga epocă fanariotă este ultima și tot zadarnică încercare de a înăbuși în Români aventul spre o nouă viață.

Nu ar fi rămas zadarnice opintirile Ungurilor și ale Turcilor, nu mai ales, în urmă, ale Muscalilor, dacă Curtea din Viena n'ar fi fost interesată, ca Românii să rămână ferii de ori-și-ce stăpînire străină pentru ea, și dacă Românii n'ar fi fost și ei destul de cumpeniți, ca să simtă, că numai rău poate să le meargă, când Burg-ul din Viena se află în strimtoare.

Memoriul, pentru care unii zac în temniță, ear' alții umblă pribegi, e dovadă neîndoioasă, că-și cunosc Românii și interesele, și pozițiunea în monarhia habsburgică. Pot unii să zacă în temniță, ear' alții să umble pribegi, dar' lumea cea mare știe, că Românii au vechi tradițiuni potrivite cu actualele interese europene și că ei nu vor să se abată dela aceste tradițiuni. Pot să steie în temniță ori să umble pribegi, dar' lumea știe că calumniați au fost și violențați sînt Românii, care au cuvenitele destoinicii pentru împlinirea unei frumoase meniri în Carpați și la gurile Dunării. Pot să steie unii și să umble alții, dar' Românii au câștigat atât simpatii, cît și încrederea lumii, care mai înainte ori nu-i știa, ori îi socotea drept niște demetici, pe care nimeni nu poate să pună temei.

din ce parte venia vocea: alergai din nou în stradă, mă întorsei în curte, trecui în grădină, dar' niciari nu puteam vedea nimic, ear' strigătele nu încetau. Stătui o clipă în loc, și pe când nouă idei mi fulgerau prin minte, și fel și fel de tablouri îngrozitoare mi treceau pe dinaintea ochilor, urez oădă se deschise, și băiatul cel mai mare se apropie de mine, gesticulând și vorbind una 'ntruna de ne puteam înțelege nimic. Îi făcui semn să se deie în lături, și în doi pași am fost în odaie. Ear' aci, ce să ved! Casa plină de hărții, unele rupte, altele pline de cerneală, ear' mai departe, între canapea și dulap, sta pitit micul delinquent, cu ochii pironiți în pământ, cu buza slobozită și cu plînsul tu vîrful nasului, făcînd o figură, cum nici că se poate mai comica.

Dar' uite, vezi mamă dragă, chiar și în sobă a aruncat o foaie din cartea ta! Și băiatul cel mare puse pe masă un motorol de hărție, privind indignat înspre fratele său, care sta încrăcînt, așteptându-și sentența. Desfăcui hărția binisor, și deodată, isbucni într'un ris nebun, ear' copiii se uitau la mine cu ochi mari și înspăimîntați.

Acum îmi explicam totul: era după dejun și mă culcasem puțin pe canapea, cetind niște istorioare de copii în vreme-ce băieții se jucau prin casă. Ajunsesem tocmai la aventurile unui mic general, care călare pe bîț, înțins cu sabie de lemn, și cu un chipiu de hărție pe cap își conducea soldații, pe câmpul de exercițiu.

Probabil că am ațipit în momentul când micul general striga cu glas puternic „În lături mîi, în rînduri cu voi!” ear' tobașul secunda: bum, budubum, budubum, bum bum.

În fața acestei situațiuni exploatații au cuvinte de a fi nervoși; e însă neiertată purtarea aceluia dintre Români, care chiar nici astăzi nu se mai astîmpără, ci sgîndăresc asmuț, împing mereu spre manifestațiuni compromițtoare pentru poporul român.

Ceeace ne ridică pe noi Românii mai presus de toți vecinii nostri e spiritul nostru de ordine și de disciplină. Sîntem mai mult decît toți ceilalți elementul de ordine și de civilizațiune, de care Europa are trebuință aici unde ne aflăm noi: aceasta ne ridică, aceasta ne ține, aceasta ne ajută, aceasta ne-a făcut vrednici de simpatii și de încrederea popoarelor apusene, care ne prețuesc după foloasele, pe care putem să i-le aducem societății moderne.

Acela, care, Român fiind, altfel vede lucrurile, ori nu-și dă seamă despre rostul luptelor noastre, ori servește cauza rivalilor, ca să nu zicem chiar a dușmanilor neamului românesc.

Revista politică.

(Italia și Franța.) Actul generos de amnestie al regelui Umberto, despre care vorbim și la alt loc al ziarului nostru, de sigur va contribui la iubirea și popularitatea regelui Italiei în țeară și la oare-care apăsare favorabilă și în afară. Această din urmă considerație este îndreptățită mai ales prin împregiurarea, că în urma decretului regal e agrățiat și căpitanul francez Romani, dovedit în mod netăgăduit ca spion militar. Nu i-se poate nega faptulul importanță politică, căci spre pildă, ziarul italian francoil „L'Italie”, încă în preziua decretului, discutînd asupra lui, zise, că agrățierea lui Romani nu e posibilă, căci procesul lui are să fie din nou pertractat înaintea unui alt tribunal, decît acela care îl osîndise deja la 3 ani de temniță, și că agrățierea nu poate veni înainte de pertractarea cea nouă.

Resolvarea afacerii Romani în acest mod cavaleresc va găsi negreșit răsunset favorabil în opiniunea publică franceză, care de un timp încoace, devenia tot mai aspră față cu Italia.

(Franța și Germania.) Earăși un semn al dorinței de a îndulci ura, ba nu, să spunem mai bine simțimînte dușmănoase între cele două națiuni, care stau în lupta istorică nu seculară, ci de o mie de ani, pentru țerisoarele zise Alsacia și Lotaringia, care se aflau deja de mai multe ori în stăpînire și influență rasei franceze și germane. Pe când acum cîteva ani încă Germanii căutau a nimici speranțele Francezilor întru recăstigare a celor două provincii, prin expresiuni tari, ba chiar amenințătoare, de cîteva vreme încep cu de-a binele să-și facă a uita ideea răsunării. Mai ales împăratul Wilhel II însuși s'a arătat ca foarte bun psiholog în această privință.

Cine ar fi crezut că se va ivi vr'odată și o voce franceză, care va propaga acest fel de a judeca lucrurile. Un ziar francez, al celei mai tinere generații, „Mercure de France”, se adresează către oamenii de vază ai Francei, literați, artiști și politici, cu întrebarea: care ar fi mijloacele pentru a pune la cale o apropiere între Franța și Germania. Răspunsul a sosit dela cele două dîntău categorii de oameni, pe când oamenii politici mai totu s'au abținut a da părerea.

Scriitorul de romane Adam spune: La sfîrșitul veacului al XIX-lea Germania este țeara, dela care tragem mai mult pentru spiritul nostru decît din ori-ce altă țeară. Țeara noastră resboiul, suprimarea cheltuielilor pentru armată l'ar însuflețit mult. Adam dorește o alianță franco-germană în afacerile coloniale. Barrès constată că oamenii cugețatori ai ambelor țeri merg mănă în mână și aduc laude exministrului Berthelot, că se proclamase partisan al legăturilor pe cît se poate celor mai strînse între popoarele civilizate, ear' mai ales între Germania și Franța. Profesorul Gide recomandă familiilor franceze și germane să-și trimită reciproc, în schimb, copiii la creștere, pentru a înveța lesne ambele limbi. Romancierul Hervien zice: „Ura unei națiuni contra alteia îmi apare cu deservire fără folos”. Cebulur economist Leroy-Beaulieu crede că „Franța și Germania au cele mai mari interese pentru a se apropia”. Cunoscutul rusofil, marchis Vogüe e de părere, că ideea unei apropiieri intelectuale și sociale ar trebui să fie înțeleasă mai ales de corpurile oficioare ale Francei și Germaniei etc. etc. Păreriile socialiștilor și anarhiștilor nu le reproducem fiind dinainte cunoscute ca boacăn e.

Privitor la „ura” franco-germană se exprimă și ziarul panslavist par excellence „Moskovska Viedomosti”, într'un articol intitulat „Franța și festivitățile din Kiel”. Eată

ce spune ziarul, care în totdeauna își dădea silința de a trezi simțimînte de răsunare la Francezi:

„Invitarea trimisă Francei de către Germania este mai mult decît un act de politetă. Franța n'ar pute prin nimic justifica refuzul său de a primi invitarea. Înainte de aceasta cu douăzeci și patru de ani Franța a fost înfrîntă de către Germania; asta e adevărat. Dar' oare Napoleon I. nu făcuse și el odată Germania bucăți? Istoria ne învață că n'a existat pe lume stat, care n'ar fi învins și n'ar fi fost învins. Că Germania nu vrea nici un rău Francei, reese și din faptul, că împăratul Wilhelm voeste să amine sărbările dela Kiel, pentru-ca să nu cadă în ele aniversarea zilei dela Waterloo. Nu, nu, cursul cel nou în Germania nu e tocmai așa de rău, precum unii cred, ear' Francezii vor fi înțelegînd, că i-ar costa mult mai mult chiar și o victorie asupra Germanilor, decît cîteva ani de pace.”

Luându-se în considerare că „Moskovska Viedomosti” a excelat totdeauna în ura contra Germaniei, de multe ori chiar în contradicție față cu curtea Țarilor, nu se poate nega importanța acestei enunțațiuni privitor la spiritul și direcția ce domnește în cercurile hotărîtoare din Petersburg.

Balul Ligei secția Mehedinți.

Corespondența dlui Fava. — Scrioarea d-șoarelor Rațiu.

„Românului” din București i se trimite următoarea corespondență, scrisă de R. Fava:

Turnu-Severin, 10 Martie n.

„Balul dat seara trecută de secțiunea locală a Ligei culturale a reușit superb. O multime numeroasă de domni și doamne în elegante toalete și în splendide costume: prima domni am remarcat mulți oficiali. Sala toată numai în flori, bandiere, simbole naționale, inscripțiuni de: Să trăiască oaspeții gentili, „ce se așteptau” și în a căror onoare era balul, domnișoarele Dorina și Felicia Rațiu. Decorația prezenta un aspect magnific și așa de frumos, că făcea onoare gustului artistic al onor. președintel al Ligei, dl I. Tintorescu, decanul baronului, care a desfășurat o activitate neîntrecută, ca balul să aibă un succes splendid, dorință ce cu prisosință i-a fost obținută.

„Dar...” domnișoarele Rațiu nu erau prezente și această lipsă fu nota tristă, care turbura vesela sărbătoare patriotică. Guvernul maghiar, cuprins de teroare la gândul, că domnișoarele Rațiu veniau să urzească la balul Ligei un teribil complot contra existenței statului unguresc, le arestase la Orșova, oprindu-le de a pune piciorul pe teritoriul liberei Români.

„Fiecele Drului Rațiu au fost oprite în vama Orșovei; ochii lor inundați de lacrimi, au zărit numai pământul liber; Ungurii nu au vrut să le lase să-și și sature.

„Nobil și civilizat popor!”

„Într'un intermeu al balului, dl Tintorescu dăde lectură unei scrisori a domnișoarelor Rațiu, ce o primise înaintea balului, plină de sentimente nobile și care mișcă profund pe toți asistenții; am plăcere a vă alătura ael o copie de pe acest document.

„Balul a durat foarte animat până după 5 ore dimineața. S'a jucat de elevii din liceu îmbrăcați național, diferite danțuri române, ca „furtul Sabinelor”, „Romanul”, „Chindia”, „Dunăreanca” etc., care plăcură la culme tuturor; apoi a urmat într'un entusiasm general nedescrisibil, cântul: „Dorul Măilor din Ardeal”, surprinzătoare pagine de poezie și muzică patriotică, care bat profund în inimă și care ambele se datorează aceluia infatigabil domn Tintorescu.

„Vă voi fi mult recunoscător, dle director, dacă despre aceste notițe ce îmi iau libertatea de a vi-le transmite, voi vedea, că se face o dare de seamă în neprețitul d-voastre ziar.

„Anticipiez simțite mulțumiri și vă asigur de perfectă considerațiune ce vă poartă”

Al d-voastre devotat

Roberto Fava.

Scrioarea d-șoarelor Rațiu.

Orșova, 9 Martie st. n. 1895

Domnule Tintorescu!

Adânc măhnute de noua barbarie săvîrșită față de noi, cu inima plină de regret și de cea mai justă înfrustrare, venim să vă zicem dela frontiera scumpei noastre Români un adio, rugându-vă să primiți și să împărtășiți sentimentele noastre de recunoștință și mulțumită. Severinenilor pentru dragostea și bunăvoința cu care aveau să ne primească în mijlocul lor.

„Na fost să fie.” — Ungurii li-s'a părut prea mult să ne îngăduie câteva scurte secunde de fericire între frații din Țeara-Românească și prea puțin li-se par suferințele la cari ne-au expus în viața noastră.

vorba lui foarte intimă, jusqu'à l'indiscretion. Bernhardt ti zice:

„Eu am în Germania de sud amici, care mă orientează exact asupra Austro-Ungariei. Prin ei știu, că Ungurii sînt complet organizați pentru revoltă și că sînt uniți foarte strîns cu Galiția, de unde legăturile ajung în Polonia rusească și în Posen. Ce eu știu ca om privat, cum de nu se știe în Petersburg?”

„Ungern-Sternberg dă a se înțelege, că totuși și acolo lucrurile acestea sînt bine cunoscute.”

La câteva zile, în 5 Ianuarie, Bernhardt vizitează pe Max Duncker în ministeriu, la Berlin. Bernhardt scrie între altele, în dialogul, ce-l raportează:

„Eu: Să vorbește mult despre necesitatea, de a susține cuadrilateralul austriac în Italia; după părerea mea chestia trebuie pusă mai vast și ar trebui înainte de toate să ne întrebăm, dacă Austria se poate mîntui? Programul lui Schmerling de sigur nu o va salva, pentru-că el este suficient, pentru-ca Ungurii să fie împinși spre revoltă, nu însă —

„Max Duncker adăogă aprobând: „Nu însă pentru a-i determina pe ceilalți, ca ei să se uniască, pentru a se opune Ungurilor...”

Problele spun lămurit, că e de mare preț să cercetăm și noi literatura memoriilor politice. Sînt memorii și mai importante, decît ale lui Bernhardt, la care vom reveni cu vremea. Publicația lui Bernhardt este însă nouă și de aceea au statuit acum asupra ei.

G. B. D.

Taut de bruit pour une omelette.

Vat, 6 Martie 1895.

„Bum, budubum, budubum, bum, bum — tulături mîi, în rînduri cu voi! — Era după dejun, și mă culcasem puțin pe canapea.

Sunetul tobelor, țipetele mulțimii, mă făcură să sar drept în picioare; stam înlemnită neputîndu-mi da seama, cum și de unde venise acel sgomot, pe care atât de deslușit îl auzisem. Nu sînt de loc fricoasă, dar' de când trăiesc aici, mi-se pare că mă găsesc într'această situațiune, ca și micul Robinson, pe care valurile mării l'au aruncat, departe, departe de ai sei, în mijlocul pustului, încunghiat de sălbateci și neavînd alt scut decît pe Dumnezeu.

Deci e naturală puținică frică, când trăiești în așteptarea a tot ce e mai rău.

Nici n'am mai stat mult pe gânduri, ci ca un fulger, fără a băga de seamă că copiii erau în casă, am traversat cele două odaie și nici nu știu cum am ajuns în poartă. Mă uit în sus și în jos; îmi plec urechia mai în dreapta, mai în stînga — nimic — pustiu, și ear' pustiu, și liniște ca nici-odată. Ce să fie asta? Păreze? Cu neputință, căci par'că și acum îmi răsunau în urechi, acele glasuri ascuțite; ear' de admis nu era, ca în timp atât de scurt, toată ceata să fi ajuns așa departe, încît să nu-i mai pot auzi. Nu mai rămănea decît..... dar' n'apucau să încheie gândul și aud strigînd: mamă, mamă, vino, vino iute!

Picioarele îmi amortiră, ochii mi-se împăingeanu, și o groază fără seamăn mă cuprinsese, căci acum eram sigură că sgomotul nu mă înșelase, și că copiii mei li-se în-tîmplase ceva rău.

Zăpăcită cum eram, nu putui distinge,

Fie voia lor! astăzi; — mâne cine știe? cine cunoaște misterul viitorului.

Va veni și timpul nostru, toate faptele bune-rele își găsesc răsplata.

Astăzi prin absența noastră salvăm marea cauză a maghiarismului; existența Terii-Unghurești, noi niște fete inofensive; — la ce importanță politică am ajuns!

Paciență însă; acum sosește ciasul nostru. Încă odată mii și mii de salutați în grabă, mulțumiri și scuse pentru neplăcerile ce-ți cauzăm fără voia noastră.

Dorina și Felicia Rațiu.

Din statistica căsătoriilor.

Biurul statistic ungar a scos în tipar raportul despre mișcarea populației în anii 1892 și 1893. În el se găsesc explicații despre căsătorii, nașteri și casuri de moarte. Sporirea populației reiese ca foarte nefavorabilă în anul 1892, pe când ea se prezintă ca foarte favorabilă în anul 1893, căci în cel dintâi arată 5.3 pro mille, ear' în cel al doilea 11.4 pro mille. Causa acestui fenomen este, că în anul 1893 s'au întâmplat cu mult mai multe căsătorii și nașteri, ear' mai puține casuri de moarte decât în anul precedent. Mortalitatea mai slabă în anul 1893 (31 pro mille, față cu 35 în 1892) se datorește împregiurării, că în 1893 epidemiile scăzuseră în unele ținuturi mult, ear' în altele încetaseră cu totul.

Eată acum unele date amănunțite despre căsătorii.

În anul 1892 au fost încheiate 162.702 căsătorii (adeacă 92 la 1000 locuitori); în 1893..166.511 (9.3 la 1000 locuitori). Privitor la diferitele părți ale țării, căsătoriile s'au înmulțit în părțile apusene, pe când în răsărit, ear' mai ales pe țărmul cel stâng al Tisei și în Ardeal, ele au scăzut. Raportul explică că între fluctuațiunile producției de pământ și tendința de căsătorii există nexo causal. Pe țărmul stâng al Dunării sporirea cea mare a căsătoriilor se explică prin recoltele bune ale rodului principal de pământ: cartofii. După recolta foarte slabă de cartofi în 1891 urma recoltă îmbelșugată în 1892, care devenise în 1893 și mai mare.

Cât despre vârsta celor căsătoriți raportul scoate faptul interesant, că pe când bărbaii se căsătoresc tot mai bătrâni (în măsura mijlocie), că adeacă numărul mirilor sub vârsta de 24 ani se micșorează tot mai mult; mureșele în vîrstă de 20 ani sporesc mereu, așa încât diferența de vîrstă la cele două sexe căsătorite devine din an în an mai mare. Dola cifra mijlocie în această privință se abat două confesiuni e vangelicii și Ovreei. Lăce dîn-tău căsătorii depășesc cifra mijlocie, pe când la Ovreei relațiunea stă mult sub cifra mijlocie. Cele mai multe căsătorii în vîrstă tînă se întîmplă însă la greco-orientali; căci aici se găsesc de patru-ori mai mulți miri sub 24 de ani decât la alte confesiuni. Despre Ovreei raportul zice, că ei formează în mare parte element de orășe cu ocupații care îngreunează căsătoria. (Va urma).

Spicuri din foile maghiare.

Împedare româno-maghiară. Cui îi va succede se-o facă? — Răspunde „Potestăns Közlöny”: preoților calvini cu ajutorul lui Moldován Gergely... Eată și planul: „Guvernul se-îi dea bani individului Moldován Gergely, care se-îi tipărească „Ungaria” sa în mii de exemplare și se le trimită „gratis et franco” tuturor preoților, dascălilor și altor Români inteligenți. În același timp preoții calvini se fraternizează cu preoții români, și se-îi înduplează pe aceștia să primească în-vățăturile patentate (și plătite) ale lui Moldován... Astfel în scurt timp nu va fi nici o deosebire între Români și Unguri!”

La tot cazul! Mirozaniile lui Moldován i-ar turba și pe bieții Români și atunci n'ar mai fi deosebire între noi și... Maghiari, ca Szász Gerő, autorul articolului din „Potestăns Közlöny”.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invita

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”.

CRONICĂ

Sibiu, 15 Martie n.

În comisiunea permanentă a comitatului Hunedoarei — scrie „Revista Orăștelor” — s'a rezolvat la Deva ieri și cauza cu protestul făcut contra alegerii primarului din Hateg — și chestiunea împărțirii notariatului

cercual al Romosului — în trei notariate comunale separate pentru comuna Romos, Vaidei și Romoșel. Precum aflăm — protestul Hateganilor s'a respins — (bag-seamă în urma balului bine succes ținut în carnevial trecut); — ear' separarea notariatului Romos în trei notariate de sine stătătoare — se recomandă ministrului intern spre aprobare.

Non institut român de credit. În Hunedoara se înființează un nou institut de credit fundat de Români. Institutul, care în cursul se va constitui, va purta numele de — „Corvineana”.

Societatea domnișoarelor române din București, va arănga prin comitetul său un mare bal, care se va ține în sala Teatrului Național, în ziua de 20 Martie (1 Aprilie) 1895. Prețul unui bilet de intrare este 10 lei. Începutul la 9 ore seara. Venitul, destinat pentru sporirea fondurilor societății. Precum sîntem informați la acest bal vor participa și membre ale societăților d-soarelor române din Ardeal.

Întîmpinare. Dl Simeon Dragomir, notar cercual din Gurasada ne trimite o scrisoare, în care spune că d-sa nu a avut „nici intenția de a candida și astfel nici n'a candidat să fie ales deputat pentru sinod și congres bisericesc în cercul Iliei”, după-cum a fost publicat într'unul din numerii trecuți ai „Tribunei”.

Necrolog. Ni-se anunță moartea duei Regina Evușanu născ. Todorescu urmată după un morb seurt de 6 zile, la 13 Martie nou la 6 ore după amiază în anul al 26-lea al vieții și al 11-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămîntușii s'au dat verinicei odihne Vineri în 15 Martie n. la orele 10 înainte de amiază în cimiterul ort.-or. român din Pecica-română. Numeroase rudeni o deplâng.

Logodnă. Dl Gregoriu Micula și d-soara Marioara de Vancu își anunță fi-danțarea lor.

„Vulturul”. A apărut numărul 5 al foii umoristice „Vulturul”, cu un cuprins variat și amuzant. Din numărul acesta aflăm că de redactor responsabil al acestei foii s'au angajat dl A. P. Desean, ear' directorul și proprietarul ei va rămîne și mai departe dl Iustin Ardelean.

Recunditate. Ni-se scrie din Zernești, că o țărăncă de acolo, cu numele Lina Codleanu, a dat naștere în zilele trecute deo-dată la trei gemeni: la două fete și la un băiat. Nașterea a fost norocoasă, încât nici mamei nici copiilor nu li-s'a întîmplat nimic, ci sînt deplin sănătoși toți patru.

Caracter și femeie. Cetim în „Dreptatea” din Turnu-Severin: Conferența despre „Caracter și femeie” anunțată de dl Ioan Tănăsescu, a avut loc în amfiteatrul Liceului, în ziua de 19 Februarie. Un public foarte ales din elita Severineană, compus din doamne, domni și d-soare, au asistat la această instructivă conferență. Ca talentu-îi cunoscut, printr'o expozițiune clară și largă, conferențiarul a studiat tipurile adevăratelor fete la Români și Greci; a dovedit, cu fapte trase din istorie că omul este aceea ce femeia îl formează. Bun soț, bun părinte, bun cetățean, bun soldat, sînt creațiuni ale unei bune femei; a vorbit în treacăt asupra rolului ce femeia a jucat în omenire; a concretizat caracterul adevăratei femei în eroinele de dincolo de munți, a definit ce e caracter în sensul propriu și a terminat printr'un apel calduros pentru balul Ligei, la care vor asista adevărate caractere de femeie română. Conferențiarul a ținut publicul două ore și jumătate sub farmecul cuvîntării sale calde și a primit aplauze entusiaste.

Din Bucovina. Ni-se scrie: „Nerușinații cari voiesc să persecute Junimea au hotărît să o scoată din residența metropolei unde avea până acum localitățile gratuite. Sub pretextul, că pentru redacția „Candelei” (îi trebuie o casă nouă (!)), plagiatul nerușinat care va lua redacția „Candelei”, cere chiar localitățile acestea. Scopul îi este, să îngreuneze lucrarea bravei societăți, îngreunînd bugetul ei anual. Sperăm că P. S. metropolit nu va pute să fie amăgit de duhul rău ce vrea să-î acopere cu neagra lui aripă, vederea asupra scopului adevărat al numitului plagiator.

Important pentru creșterea copiilor. Causa înfățișării bolnavicioase a copiilor noștri, care neliniștește atât de des pe părinți, nu este totdeauna îngreunarea spirituală, ci în cele mai multe casuri nutrire nepotrivită a acestora. Îngreunarea spirituală, dacă în adevăr se dovedește, ușor poate fi reparată prin o pauză mai lungă, nutrire nepotrivită însă s'adește germinalele boalelor grele, sau ruinează chiar cu desăvîrșire sănătatea. Această calamitate, spre norocire, încep a o recunoaște pe încetul toate familiile și chiar și presa își dă silința să o combată cu insistență. Astfel ziarul „Wiener Extrablatt” nu demult arăta într'un articol „Sănătate și viață lungă”, că de primejdios este pentru nervi să dai copiilor cafea de boane. Se recomandă lapte curat, sau pentru variațiune și fiindcă nu totdeauna priiește laptele se recomandă „Malz-Coffee”, care cu atât mai ușor poate fi introdus în familiile, fiindcă în prepararea lui Kathreiner, este de un gust excelent. Sănătoasă fiind pentru toți, cafeaua Kathreiner s'a dovedit totmai pentru copii și oameni bolnavicioși ca o beutură plăcută și mijloc de în-tărire și este ca atare de cătră cei mai distinși medici recomandată.

Cantu Cesar, celebrul istoric italian a fost înmormîntat alaltăieri, în 14 Martie n. La înmormîntare au participat delegațiuni din țeri străine, care reprezentau diferite societăți de științe. Asemenea au participat aproape toți dignitarii civili și bisericești din Roma.

Emil Zola — satirisat. Într'o revistă franceză publică Alfred Capus o satiră asupra laudăroșilor lui Zola. Noi extragem următoarele:

— Ce cielu de romane va fi proxima d-tale operă? — Întreabă Capus pe măiestrul.

— În capul meu e deja gata, — răspunde Zola — Va fi o serie de 3 volume, care se va numi Luna, Mars, Venus. După părerea mea romanul după-ce a cucerit pămîntul va trebui să-și iee sugetele sale și din sistemul planetar. Sînt romane despre lună, știu eu, dar' acele sînt pure fantastii, ca tot ce s'a scris mai înainte. Nu există nici despre Mars, nici despre Venus...

Zola vede uimirea mea și continua deci cu mai multă bunătațe.

— Da, da, ai voi să ști ceva mai amănunțit. Mă întrebi cum o să descriu eu cu exactitate necesară planetele, pentru că nu le pot cerceta. Dar' tocmai acum am să-î descriu și pe Papa și pe el încă nu l-am văzut; tocmai așa va merge și cu Mars și cu Venus. Ce privește Luna, asupra ei am documente de necrezut.

— Ah! i-am zis eu

— Fie-ți deajuns dacă-ți spun, că lucrul demult la planul acesta. Venus, ultimul volum va fi gata în 15 Maiu 1902, dacă nu greșesc.

— Și apoi?

— Apoi mă voi odihni 14 zile. Voiu serie apoi o tragedie pentru teatrul Porte St.-Martin și dela 1903—1907 voiu serie numai pentru scenă, cam în timpul acesta voiu începe earăi o nouă serie de romane cu titlul: Istoria unei familii în secolul al 20-lea. Ceva material am adunat din cartea lui Valabregue, Filosofii în veacul 12. Cu asta nu o să fiu gata mai înainte de Aprilie sau Maiu 1935. Apoi earăși liniște 2—3 luni. Și în Octomvrie 1936... dl Emile Zola se opri un moment și parea că meditează.

— Și în 1936? — am întrebat eu

— Ah! răspunde el — în 1935 voiu fi deja de 96 ani.

— Ei și?

— Ei, și — atunci voiu muri. Și treaba aceasta este deja pusă la cale cu — editorii.

Din public.)*

Întrunire agricolă.

(Invitare.)

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” va ține Duminecă în 12/24 Martie a. c. în comuna Sibiu o întrunire agricolă.

Locul întrunirii: școala gr.-or.; tuceputul la 10 ore a. m.

La această întrunire se va discuta: despre cultura fenețelor dela munte și dela șes; despre cultura poamelor; despre însemnătatea tovarășilor agricole și despre ținerea vitelor.

Ne permitem a invita cu frățescă dragoste la această întrunire pe toți membrii și spriginitori reuniunii noastre.

Sibiu, 4/16 Martie 1895.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Viena, 16 Martie n. Maiestatea Sa Monarchul a adresat comandantului suprem din Bosnia, baronul Appel o scrisoare autografă, în care se spune că s'a luat în seamă aptitudinea lui extraordinară în completarea posturilor de inspector general al armatei; dar' că considerații mai finale au hotărît să nu fie detras dela actuala sa situațiune ca șef al guvernului țărilor ocupate.

Generali bar. Schönfeld și prințul Windischgrätz au fost numiți inspectori generali ai armatei.

Roma, 16 Martie n. Ducele de Aosta a sosit azi în Chantilly la ducele d'Aumal. Se crede că scopul călătoriei lui este de a peți pe principesa Elena.

Berlin, 16 Martie n. Rezoluțiunea consiliului comunal cel mare, de a nu felicita pe Bismarck la aniversarea de 80 ani (1 Aprilie a. c.) produce mare indignare. Magistratul a hotărît deci că el dela sine va trimite o adresă de felicitare.

Bibliografie.

Ni s'a trimis la redacție:

„Date istorice privitoare la familiile nobile române”. Culese de I. cav. de Pușcariu. Vol. I. și II.

Cartea a apărut sub auspiciile și cu cheltuielile Asociațiunii transilvane.

A apărut:

„George Stephenson”. Inventatorul locomobilei și al căilor ferate) Vieața și operele sale. De Ioan G. Neamtu București, Tipografia G. A. Lazareanu, strada Episcopiei, 3. 1895

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:

„Despre influența împregiurării”, de Panaite Zosin . . . —.55
 „Copii de pe natură”, de Negruzzi . . . 1.65
 „Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu . . . —.28
 „Homo-Sum”, roman de Ebers . . . 1.—
 „Critice” 1867—1892, de Maiorescu Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. . . 4.40
 „Povestile Bănelului”, de Căntăna . . . —.30
 „Icesii”, de Macedonski . . . 2.20
 „Elemente ungurești în limba română”, de Măndrescu . . . 1.50
 „Oesii”, de Negruzzi . . . 1.10
 „Teatrul”, de Negruzzi. 3 Vol. . . 8.25
 „Pui de lei”, de Nenitescu . . . 1.10
 „Literatura popor. română”, de Gaster . . . 2.75
 „Să auzim, toate . . . —.25
 „Scrisorile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu . . . —.75
 „Introducere la psihofizică”, de Mihailescu . . . 1.90
 „Povestiri”, alese și întocmite de Petra Petrescu . . . —.75
 „Merinde dela școală”, de Popa . . . —.60
 „Cercșitorul”, dramă în 2 acte de Livescu . . . —.55
 „Bate la ușă”, de Carmen Sylva . . . 1.10
 „Studii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. . . 4.40

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dola 12 Martie nou. Grâu frumos hect. fl. 5.10 până 5.70; grâu mestecat hect. fl. 4.20 până 4.80; seacă hect. fl. 3.30 până 3.70; orz hect. 4.— până 4.50; ovės hect. fl. 2.40 până 3.—; cucuruz hect. fl. 4.40 până 4.80; mălaiu hect. fl. 4.40 până 4.50; cartofi hect. fl. 1.50 până 1.70; sîmîntă de căneapă hect. fl. 4.80 până 5.—; mazăre hect. fl. 7.— până 7.50; linte hect. 7.50 până 8.50; fasole hect. fl. 5.50 până 6.—; păsat de grâu 100 chilo fl. 13.— până 14.—; faină nr. 1 10 Ochilo fl. 13.—; faină nr. 2 100 chilo fl. 12.— faină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 56.— până 58.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 54.— până 56.—; seă brut 100 chilo fl. 18.— până 22.—; seă de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de seă 100 chilo fl. 38.— până 40.—; săpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fîn 100 chilo fl. 1.80 până 1.—; căneapă 100 chilo fl. 35.— până 36.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirt p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carap de vițel chilo 44 până 50 cr.; carne de porc chilo 56 până 50 cr.; carne de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 20 până 23 cr.

Calendarul zilei.

5/17 Martie 1895.

Iulian: S. Mc. Canon.

Gregorian: Gertrud.

Soarele: răsare 6.21 apune 6.00 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 16 Martie n. 12 ore dimineața.

Prosiun. atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1)	Diferența din presiun.	Temperatura după Celsius	Maximul și mi. imul de temperatură	Direcția vîntului
728.9	—2.4	—1.6	+4.5 — 2.8	SO

Din țeară 14 Martie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul	
			direcția	țaria
Budapesta . .	759	— 6.8	V	1
Sătmar . . .	760	— 3.1	SO	2
Cluj	756	— 4.2	—	—
Orșova . . .	763	— 2.0	V	3
Arad	760	— 1.7	O	1
Panciova . .	760	— 5.3	NV	4

Mătasa Henneberg

veritabilă numai dacă se procură direct din fabricale mele, — neagră, albă și colorată dela 35 cr. până la fl. 14.65 p. metru — lucie, învîrgată, în flori, damaste etc. (circa 240 calități diferite și 2000 colori și desemnuri etc. diferite) se trimite în casă liber de port și de dare. Mostre imediat. Pentru Elveția porto dublu pe srisori. [4 4]

Fabrica de mătasa G. Henneberg (furnisor ces. și reg. al Curji), Zürich.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 13 Mar. n.

Sîmîntă	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățenesc nou	75	76		
Grâu dela Tisa	75	76		
Grâu „Pesta”	75	76		
Grâu de Alba Reg.	75	76		
„Baica	75	76		
Grâu ung. de Nord	75	76		
Sîmîntă, vechi ori nouă				
Seacă		70—72	5.10	
Orz	de nutreț	60—62	6.40	
„	de vîmăr	62—64	6.40	
„	de bere	65—66	7.20	
Ovės	—	39—41	5.90	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.05	
„	de alt soi	75	—	
Meiu	—	—	6.20	
Hrîșcă	—	—	—	
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	6.94		
Cucuruz	Maiu-Iun.	6.51		
Ovės	Iulie-Aug. Mart.-Apr.	6.22		
„	Oct.	6.05		
Produce diverse				
Sîm. de trif.	Lucernă ungurească	38.—		
„	roșie	58.—		
Oleu de rap.	rafinat	—		
Uns. de porc	dela Pesta	49.—		
„	dela țeară	—		
Slănină	sventată	42.—		
„	afumată	48.—		
Său	—	—		
Prune	—	—		
Lîctar	slavon, nou	16.—		
„	bănățenesc	14.—		
Miere	brută	—		
„	galbină străcurată	—		
Ceară	de Rosenau	—		
Spirt	brut	—		
„	Drojdințe de spirt	—		

Cursul pieții din Sibiu.

Din 14 Martie n. 1895.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 9.67 vînd. 10.20
 Lire turcești „ 11.— „ 11.10
 Imperiali „ 9.82 „ 10.20
 Ruble rusești „ 1.31% „ 1.33%

Bursa din Budapesta.

Din 13 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% 124.40
 „ de aur ung. 4% 124.40
 „ ung. val. cor. 4% 124.40
 Împrumutul căilor ferate ung. 124.40
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 124.40
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 124.40
 Bonuri rurale ung. 124.40
 „ croate slavone 124.40
 Obligațiunile desp. regalilor 124.40
 Împrumut cu premiu ung. 124.40
 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 124.40
 Renta de hârtie austriacă 124.40
 „ de argint austriacă 124.40
 „ de aur austriacă 124.40
 Losurile austriece din 1860 124.40
 Acțiunile băncii austro-ungare 124.40
 „ de credit ung. 124.40
 „ de credit aust. 124.40
 Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina” 124.40
 Argintul 124.40
 Galbeni împărătești 124.40
 Napoleon d'ori 124.40
 Mărci 100 imp. germane 124.40
 Londra 10 Livers sterlingi 124.40

Bursa de Viena.

Din 13 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% 124.40
 „ de aur ung. 4% 124.40
 „ ung. v. c. 4% 124.40
 Împrumutul căilor ferate ung. 124.40
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 124.40
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 124.40
 Bonuri rurale ung. 124.40
 „ croate-slavone 124

„ȘOIMUȘANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII ÎN ȘOIMUȘ.

Convocare.

Acționarii institutului de credit și economii „Șoimușana“ din Șoimuș se convoacă la ședința

adunării generale ordinare,

conform §-lui 17 din statutele societății pe ziua de 9/21 Aprilie a. c. la 2 oare p. m. în localitatea institutului.

Program:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere.
2. Alegerea membrilor în comitetul de supraveghere.
3. Statorirea salariilor funcționarilor și membrilor direcțiunii pro 1895
4. Alegerea unui membru în direcțiune.
5. Diverse propuneri.

Din ședința direcțiunii institutului de credit și economii „Șoimușana“ ținută la 3 Martie 1895.

(1068) 1—1

Direcțiunea.

Încheierea socotelilor cu 31 Decembrie 1894

a institutului de credit și economii „Șoimușana“ în Șoimuș.

Contul bilanțului:

Active:		cor.	b.	cor.	b.	Pasive:		cor.	b.	cor.	b.
Casa în numerar	133	23				Capital de acțiuni cor.	25.000				
Cambii escomptate	14010	53				din care s'a încasat	12421	—			
Mobiliarul	209	—				Depuneri spre fructificare	1043	76			
după amort. de 20%	4180		167	20		Interese încasate pro 1895	217	56		13682	32
Spese de fundare	362.28					Profit curat				918	46
după amort. de 20%	72.46		289	82	14600	78					
										14600	78

Contul profitului și perderilor:

Esito:		cor.	b.	cor.	b.	Întrate:		cor.	b.	cor.	b.
Interese după depuneri	25	46				Interese după împrumuturi	648	70			
20% amort. din mobilier	41	80				Interese de întârziere	44	75			
20% amort. din spese de fund.	72	46				Provisiune	216	45			
Salare	350	—				Taxe	548	28		1458	18
Chirie	50	—									
Profit curat	918	46		1458	18						
										1458	18

Șoimuș, în 31 Decembrie 1894.

Ioan Baciu m. p.,
director executiv.Basilii Baciu m. p.,
comptabil.Ioan Marian Baciu m. p.,
cassar.Dr. Dumitru Ciuta m. p.,
președinte.Ioan Mărginean m. p.,
vicepreședinte.

Vasile Baciu m. p.

Ioan Bârsan m. p.

Confrontându-se cu cărțile auxiliare și examinându-se s'a aflat întru toate exact.

Elia Posmușianu m. p.

Stefan Poruț m. p.

Michaila Mihailasch m. p.

Cele mai ieftine, mai frumoase și mai bune

(1067) 1—6

CĂRȚI DE RUGĂCIUNI ȘI CÂNTĂRI BISERICESTI

sunt

Pentru băieți:

„POARTA RAIULUI“

În 14 coale cu 224 pagini, mai multe icoane frumoase. Lucrare fină, în legătură de imitație de piele, în călcăiu de pânză, gravuri și cruce aurită.

Numai 20 or. exemplarul.

Pentru adulți:

„CALEA CEREASCĂ“

În 20 coale mari, cu 320 pagini, mai multe icoane frumoase. Lucrare fină, în legătură de imitație de piele, în călcăiu de pânză, gravuri și cruce aurită.

Numai 50 or. exemplarul.

Speciile de edițiune cu prețurile lor:

- Nr. 1. Ediție populară în imitație de piele, cruce și gravuri aurite, călcăiu de pânză și margini purpurii
- Nr. 2. Ediție de mijloc, legătură în pânză, cruce, gravuri și margini aurite
- Nr. 3. Ediția aceasta în legătură de piele Sagren, cruce gravuri și margini aurite
- Nr. 4. Ediție de lux, legată în mătășă atlas, cruce, cornice și copcie de argint și margini aurite
- Nr. 5. Tot aceasta în legătură de vison (barșon), cruce, cornice și copcie de argint și margini aurite
- Nr. 6. Tot aceasta în legătură de imitație de os de elefant etc.
- Nr. 7. Tot aceasta în legătură curat de os de elefant etc.

Observare. Legăturile, afară de ediția nr. 6 și 7, carea totdeauna e albă, se pot face în colorile: aegru, alb, roșu și vînăt.

Se pot procura la toate librăriile, precum și la Michail Molnár, librar în Baia-mare (Nagybánya), și la autor, preotul Constantin Lucaciu în Iojib (Józsefháza), p. Aranyos-megyes. Szatmár.

Prețurile se primesc ori anticipative, ori prin rambursă postală (postai utánvét).

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Inelele mele de goldin

au dobândit un renume în toată lumea.
Bucata costă fl. 1.50.

Aceste inele nu se pot deosebi de adevăratele inele de aur nici de către oameni cunoscători; ele sunt executate în fașoanele cele mai moderne, foarte fine.

Inelele mele adevărate de goldin posedă o astfel de trănicie, încât oferă o garanție în scris pe cinci ani că-și vor păstra în totdeauna strălucirea lor de aur.

Nr. 142.
Inel de goldin cum poartă cavalerii cu brillant imitat fl. 1.50.Nr. 112.
Inel de goldin cum poartă marchizii, cu imitație de topas de aur fl. 1.50.Nr. 67.
Inel de goldin pentru pe-
cetuit, cu imitație de
ametist fl. 1.50.Nr. 117.
Inel de goldin cum poartă
lorzii, cu imitație de turkis
fl. 1.50.Inele de goldin pentru logodiți, bucată fl. 1.20.
Ca măsură ajunge o fășioară de hârtie.
Cataloge ilustrate se trimit fără plată franco.
Expedarea se face prin ramburs (Nachnahme) de
cătră singurul deposit.Alfred Fischer, Wien,
I., Adlergasse 12.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-
silierului în medicină apărută în edițiune
nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburatprecum și vindecarea radicală a acestuia.
Se trimite sub plic pentru 60 cruceri
în marce postale. [416] 9—50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Spre plăcută luare la cunoștință

servească P. T. interesatilor, că vînzarea de
bere scutită de dare pentru export, dela
25 litri în jos s'a permis și berea noastră
așa numită „Lager“ și „Bock“ se poate
căpeta de acum încolo, afară de bu-
toaie de 25 litri, și în sticle in-
toacmai de 1/2 și 1/3 litru.Bereria dela „Trei stejari“
SIBIU.

[298] 19—3

Un Român

cu familie, deplin sănătos, cu praxă căș-
tigată în diferite cancelarii, are atestate
laudabile, cearcă un post de cassar
la vre-un institut de credit, eventual vre-o
funcțiune la cutare ziar românesc, pe lungă
condițiuni modeste are ipotecă imobilă
în valoare de 1500 fl.Ofertele se roagă la adresa acestui
ziar sub titlul [1038] 2—3

Un Român.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțuzească

este

„LE GLORIA“

de

[2267] 22—50

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte
hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.
„LE GLORIA“ este numai atuncia fină când pe fiecare cîrtică se pre-
vede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase
cât și dințate (perforate).
„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până
acuma de excelentă.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile
„Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 80.000.

Depuneri fl. 650.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5%
interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solveste institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituesc
îndată la prezentarea libelului fără abdicere.Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan
după sosirea comandai.

Direcțiunea institutului.

[759] 4—46

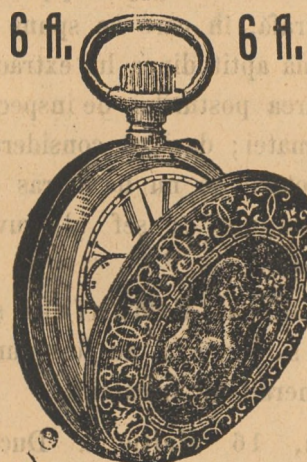
Salon de pianuri și atelier de reparaturi

F. A. KAUFFMANN,

Piața mică nr. 13. Sibiu, Piața mică nr. 13.

Mărimdu-mi depositul meu de pianuri și armoniuri încât se pot
„satisfacă toate așteptările publicului mare“, îmi permit cu respect
invitarea, de a-mi cerceta cât mai des depositul meu. Condiții avanta-
gioase de vînzare asigurate; garanția se înțelege de sine și sper
că-mi voi asigura în măsură tot mai mare mulțumirea și încrederea onora-
tului public. Instrumentele usate le schimb sau le cumpăr. [767] 7—10

6 fl. 6 fl.

SENSAȚIE

produc acum inventatele

Ciasornice de buzunar remontoar goldin, originale din Genf.

(Savonnette) cu mașinărie de nikel cu presiune cele mai fine, antimagnetice.

Mulțumită executării lor de toată frumuseța și eleganța, aceste ciasornice nu pot
fi deosebite de ciasornicele adevărate de aur nici de către oamenii cunoscători. Capacele
zugăvite cu minunație rămân întotdeauna absolut neschimbate și putem oferi garanția
pentru mersul regulat al lor timp de 3 ani.

Prețul unui ciasornic e de 6 florini.

Adevărate lanțuri de aur cu carabiner de siguranță, fasonul de sport, marchis și panter fl. 1.50.

La fiecare cias se dă un săculeț de curea. [271] 2—6

Ciasornicele de goldin sunt răspândite în urma precisiității lor excelente printre cea mai mare parte a
drumurilor de fer ale statului și se pot procura numai dela

Alfred Fischer, Wien I., Adlergasse 12.

Se trimite cu rambursă (per Nachnahme).

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.